

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/470/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112218689
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112218689.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o. so sídlom Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi U. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. D., C. O. XX/XXX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpený AK JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Svidník, Ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 341,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13. 05. 2013 č. k. 17C/55/2013-90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

Vedľajší účastník je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 25,31 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd odmietol odpor proti platobnému rozkazu č. k. 10Ro/306/2012-25 zo dňa 09. 08. 2012 podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu dňa 08. 01. 2013. Prvostupňový súd odmietnutie odporu odôvodnil tým, že hlavný účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval, napriek výzve súdu nedal súhlas s podaným odporom. Preto súd posudzoval situáciu ako nesplnenie subjektívnej podmienky pre podanie odporu a odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu považoval za právne neúčinný. S poukazom na ustanovenie § 174 ods. 3 písm. c) O. s. p. odmietol odpor ako podaný neoprávnenou osobou.

Proti uzneseniu okresného súdu podal vedľajší účastník v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že pokiaľ odporca nevyjadril súhlas s odporom podaným vedľajším účastníkom, považuje sa to za neudelenie súhlasu, a preto bol odpor podaný vedľajším účastníkom považovaný za právne neúčinný a podaný neoprávnenou osobou. Takýto názor podľa odvolateľa neodzrkadľuje akútne potreby ochrany neinformovaných a rezignovaných spotrebiteľov práve v skrátanom konaní. V takýchto konaniach je jedinou účelnou hospodárnou a efektívnou pomocou spotrebiteľovi predovšetkým vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do konania. Podanie odporu môže vedľajší účastník uskutočniť v zákonnej lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi. Platné právo takémuto výkladu oprávnení vedľajšieho účastníka v skrátanom konaní explicitne nebráni. Za zásadne nesprávnu považuje právnu argumentáciu súdu, že vedľajší účastník nie je oprávnenou osobou na podanie odporu. Ak hlavný účastník súhlas s podaným odporom neposkytol, bolo potrebné úkon posúdiť podľa § 93 ods. 4 O. s. p., pritom bolo potrebné skúmať osobnostné, vzdelanostné ale aj zdravotné predpoklady hlavného účastníka pochopiť priebeh konania a uplatnený nárok navrhovateľa. Bolo potrebné posúdiť úkon z pohľadu, či je v prospech hlavného účastníka, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje alebo či

odporuje jeho záujmom. Súd neodmietne odpoveď vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Nečinnosť odporcu nemôže byť považovaná za konkludentný súhlas, je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa. Pokiaľ súd za takýchto podmienok odmietol odpor vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa deklarovanej v článku 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 38 a 47 Charty základných práv EÚ ale aj v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Takýto nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 2 Obdo 27/2012 z 27. 08. 2012 podľa ktorého „vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Táto procesná legitímácia na podanie odvolania a dovolania je však obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie a dovolanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník, na stranu ktorého sa pripojil. ... Ak podá odvolanie a dovolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Z už uvedeného vyplýva, že akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O. s. p. - posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností -. Z tejto dikcie možno vyvodíť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zväžiť, že takýto úkon vykoná a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka“. Poukazuje aj na viacero uznesení Krajského súdu Prešov k obdobnej problematike. Za absurdné označil, aby nezákonným postupom súdu, ktorým vydá platobný rozkaz vo veci, v ktorej ho vydať nesmie, súd zabráni vedľajšiemu účastníkovi takýmto nezákonným postupom ochrániť spotrebiteľa pred úžerou, nemorálnosťou a nečestnosťou, a pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami. Domáha sa zrušenia napadnutého uznesenia, čím sa ex lege zruší aj vydaný platobný rozkaz.

K odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ. Podľa jeho názoru je vedľajšie účastníctvo v skrátanom rozkaznom konaní z povahy veci vylúčené. Poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 207/2011. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR má navrhovateľ za to, že kým odporca nepodá odpor proti platobnému rozkazu, nenastanú ani účinky vzniku vedľajšieho účastníctva. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Aj keď má vedľajší účastník podľa § 93 ods. 4 O. s. p. rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, toto vymedzenie nie je absolútne, niektoré úkony nemôže vykonávať už z povahy veci (napr. dispozícia predmetom konania, resp. dispozícia konaním). Podľa jeho názoru správne rozhodol prvostupňový súd, keď odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako osobou, ktorá nie je oprávnená na podanie odporu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/56/2012 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012, ktoré podporujú jeho argumentáciu. Navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť, pričom si uplatnil náhradu odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd zároveň konštatuje správnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia, s týmto odôvodnením sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Predmetom posúdenia odvolacím súdom je rozhodnutie okresného súdu, ktorým odmietol odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom ako osobou neoprávnenou s poukazom na ustanovenie § 174 ods. 3 písm. c) O. s. p.

Odvolací súd považuje za podstatné v danej veci, že prvostupňový súd potom ako vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu, zisťoval, či s týmto úkonom vedľajšieho účastníka súhlasí odporca, ktorého vedľajší účastník v tomto konaní podporuje. Zo strany hlavného účastníka napriek tomu, že výzva mu bola doručená a bol upovedomený o tom, že súhlas s podaným odporom je potrebné v určenej lehote (10 dní) súdu zaslať, ostal nečinný. Pokiaľ za takéhoto stavu dospel prvostupňový súd k záveru, že vedľajší účastník súhlas s odporom nedal, správne vyvodil prvostupňový súd, že odpor podaný vedľajším účastníkom na ktorý neposkytol súhlas hlavný účastník, je podaný osobou neoprávnenou, a preto prichádza do úvahy iba odmietnutie odporu v zmysle ustanovenia § 174 ods. 3 písm. c) O. s.p.

Odvolací súd považuje takýto právny názor za správny, zodpovedajúci ustanoveniu § 93 ods. 2 a 4 O. s. p. ako aj ustanoveniu § 174 ods. 3 O. s. p. Aj keď vedľajší účastník má právo podať odpor proti platobnému rozkazu, keďže jeho postavenie charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje, nie je jeho postavenie úplne totožné. Odlišuje sa v tom, že koná vo vlastnom mene, pričom jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. Aj z tohto dôvodu nemôže disponovať predmetom konania, nemôže podávať návrh na obnovu konania, odvolanie môže podať iba v prípade, ak takéto právo prislúcha hlavnému účastníkovi. Jeho odvolacia lehota pritom je limitovaná odvolacou lehotou účastníka a tiež nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. Podľa názoru odvolacieho súdu rovnako nemôže podať vedľajší účastník odpor proti platobnému rozkazu proti vôli účastníka. Za stavu, kedy hlavný účastník má vedomosť o skutočnosti, že vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu, ktorým bol zaviazaný na plnenie, bol vyzvaný na podanie súhlasu s takýmto odporom a napriek tomu ostal nečinný, treba dospieť k záveru, že odporca s podaným odporom nesúhlasil. Výzva zo strany okresného súdu bola dostatočne jednoznačná a určitá, nakoľko odporca bol oboznámený s tým, že pokiaľ dá súhlas s podaním odporu vedľajším účastníkom, súd bude v konaní pokračovať. Napriek tomu vyžadovaný súhlas neudelil. Tieto skutočnosti považoval odvolací súd za rozhodujúce preto, aby potvrdil uznesenie prvostupňového súdu o odmietnutí odporu podaného vedľajším účastníkom, a ktoré považoval za potrebné uviesť nad rámec dôvodov prvostupňového rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd tak, že vedľajší účastník je povinný navrhovateľovi nahradiť trovy odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p.) a to vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon - vyjadrenie k podanému odvolaniu podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keď pri sume, ktorá je predmetom sporu 341,90 Eur je 1 úkon vo výške 26,56 Eur, režijný paušál v roku 2013 je 7,81 Eur + 20% DPH, spolu 25,31 Eur (13,28 Eur + 7,81 Eur + 4,22 Eur).

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.